

Jasno nad střední Evropou

Práší se málo, jen takové *sotvaže*.

A je tu vedro, potíme se, jsme slunci sladkým dražé,
jednokomorový semafor cumlá své děti
při úkonu pata-špička po matčině břichu
a nevypíná.

My na Zemi, do smrti pohybliví.

Zde i vztekli, drzí a neukotvení.
V každém oku jehla za účelem vpichu do chladných útrov
naráží do tvrdé dlažby prastarých měst.

My jako nevidomí s hůlkami,
kteří se neprořukají z pekla své přítomnosti,
dokud je neobrádí směrem, kde není strop.

Zde v parném létě, v jeho karanténě,
oproštění od těkavých jedů
nežijeme z temných, vlhkých jeskyní pod víčky,
nejsou naším včelstvem
a z klínu královny neodkapává medovina.

I kdo lízne Macochu, přežije, má své strážce.
Zapráší se málo, jen takové *sotvaže*.